

17 december 2019

NYA BLADET

SVENSKAKLUBBENBELGIEN.ORG

Nyårs-quiz

"VARFÖR ÄLSKAR VI BELGARE SVERIGE?"

**BILDER FRÅN
TIDIGARE
AKTIVITETER**

- Tomten i en jordnöt
- Gruppporträtt av Frans Hals
- Förlagets roll i framgången
- Kanal Brut
- Julhälsning från Svenskar i världen

SVENSKAKLUBBENBELGIEN.ORG

Denna överskrift ska tolkas som en uppmaning till alla er medlemmar att ändra adress när ni söker efter Svenska klubbens hemsida. Vi i styrelsen har under året fått återkommande frågor om varför man inte får någon information om vad som är på gång inom klubben. Det enkla svaret är att ni varit inne på fel hemsida.

Vi hade naturligtvis målsättningen att använda vår gamla hemsidadress (svenskaklubbenbelgien.com) när vi påbörjade uppbyggnaden av den nya hemsidan men det visade sig att vår adress ägdes av ett annat företag och vi blev tvungna att ändra till en ny adress som blev SVENSKAKLUBBENBELGIEN.ORG. Krångligt förklarar så funkar det på följande sätt när det gäller ägande av internetadresser. Antag att du köper en tomt och låter någon bygga huset åt dig (hemsidan). Väl färdigbyggt så vill du ha nycklarna för att gå in och göra lite justeringar. När du frågar efter nycklarna så visar det säg att en annan person äger nycklarna. När du frågar personen efter nycklarna så säger han att om du vill ha nycklarna får du betala en rejäl slant annars stannar dom hos mig och jag kan egentligen gå in i huset och göra vad jag vill. Felet som gjordes när den första hemsidan byggdes var att vi inte säkrade upp att klubben ägde adressen Svenskaklubbenbelgien.com. Nu är det ordnat och vi ber er alla att använda adressen svenskaklubbenbelgien.org

Nu till roligare och mer spännande ämnen. Vi i styrelsen fortsätter vår planering inför nästa år och redan nu finns det många nya uppslag. Vi har i princip en fullspäckad kalender som innehåller aktiviteter avsedda att passa er alla. Under januari rullar vi ut det kompletta programmet. Vi ber er alla att anmäla er så fort som möjligt när aktiviteterna annonseras så vi kan planera antalet deltagare till varje aktivitet. Tyvärr har vi under året ibland varit överbokade och ibland varit för få.

När det gäller Bladet har vi byggt upp grunderna för hur e-tidningen ska se ut men vi behöver er hjälp med att fylla Bladet med allt från artiklar till nyheter. Det kan handla om ekonomi, nya lagar, kultur etc. Vår målsättning är att återigen bygga en liten redaktion som bara arbetar med att producera e-Bladet. Är du intresserad så hör av dig, alla är välkomna.

Som avslutning vill jag och resten av styrelsen önska er en riktigt god jul och ett gott nytt år.

Hälsningar
Lars Åbbe Åberg
Ordförande

PS. Glöm inte anmäla er till Svensk Tenns föredrag.

KLUBBENS FRÅGESPORT OM ÅR 2019

I och med att vi närmar oss slutet på detta år en läsare valt att sammanställa det gångna året med en enkel frågesport. Facit hittar ni längst ned på sidan.

- 1 Vad var det speciella men Kinas resa till månen, som gjordes tidigare i år?
- 2 Det var ingen människa som landsteg månen under Kinas resa. Det var sannerligen länge sedan någon människa satte sin fot på månen – exat vilket år var det förra gången?
- 3 När dykaren Victor Vescovo genomförde det djupaste dyket någonsin hittade han på botten av Marianergraven något som gjorde honom besviken. Vad? 1: en **plastpåse**. 2: en **kundvagn**. 3: **Ingenting alls**.
- 4 I april blev Julian Assange arresterad i England efter att ha levt på ett landsambassad i flera år. Vilket landsambassad var det han hade huserat i så länge?
- 5 I januari legaliserade Österrike samkönade äktenskap. Hur många länder utanför Europa där samkönade äktenskap är tillåtna kan du komma på? (det finns nio stycken).
- 6 I februari i år ändrade ett land i Europa sitt namn. Vilket?
- 7 Två personer blev tilldelade Nobelpris i litteratur under årets Nobelfest. Vad heter de två författarna?
- 8 Vad heter personen som under året blev europeiska kommissionens nya ordförande?

(1.) De landade på månens bortsida. (2.) 1972. (3.) En plastpåse. (4.) På Ecuadors ambassad. (5.) USA, sydafrika, Argentina, Australien, Kanada, Nya Zeeland, Uruguay, Taiwan och Ecuador. (6.) Makedonien ändrade till Nord Makedonien. (7.) Olga Tokarczuk för 2018 och Peter Handke för 2019. (8.) Ursula von der Leyen.

VARFÖR ÄLSKAR VI BELGARE SVERIGE?

Text: Frie Wy

Jag kan inte svara för alla belgare. Många i vårt land tror att det är kallt i Norden. Till exempel min svärdotter. Hon fick många samtal från oss när vi ringde hem, under våra svenska upptäckresor med historier om regnskurar och 16 grader under juli månad. Hon älskar däremot ”värmén” i Spanien. Hennes man, vår son, tyckte inte alls som tonåring om våra naturpromenader i de svenska fjälltrakterna. Nu tänker han med vemod tillbaka på dessa ”äventyr”. Min man och jag, vi älskar den svenska naturen, tystnaden, den vidsträckta utsikten, den orörda naturen. Man kan säga: belgare som tycker om naturen hittar sina drömsemestrar i Sverige, utom de som garanterat vill ha solsken naturligtvis.

I norra Belgien finns nästan bara städer med buller och det luktar illa. Kanske påminner svenska naturen, och framför allt naturen i södra Sverige oss om hur det såg ut i Flandern långt tillbaka i tiden. Bondgårdar, grusvägar, betesmarker med ängsblommor och gott om plats. Visst, vi har Ardennerna, men även där hör man bilar som rusar förbi och flygplan i luften. Det blir aldrig riktigt tyst.

Redan första gången jag satt mina fötter på svensk mark, kände jag en glädje som pulserade genom hel min kropp. Man luktar natur, och jag

talar inte om koskit utan om tallskog som badar i solsken och luktar sött från harts, dofter från blommande träd, nyklippt gräs o.s.v. Att gå på den mjuka marken i en blandskog täckt med mossor, är sagolikt. Ni svenskar har turen att få leva i ett sådant vackert land. I Belgien finns alltid något att göra. Jag vet det är lockande, men ibland är man trött på alla skrikiga intryck, dagarna rinner iväg, man cyklar till jobbet i sicksack mellan bilar, bussar, fotgängare och man är glad att komma fram helskinnad. Ibland måste man få lite lugn och ro. Och vad finns i Sverige? Padjelantaleden i norra Sverige, nästan inga människor, en spegelblank sjö i Värmland på kvällen, Ånnfjällets topp i Härjedalen, ängsblommor på Gotland, Vänerens skärgård vid Åmål, härliga sommardagar i Sverige även om det regnar.

Belgare säger man, är Bourgondier. Men ni svenskar har talang att ta dagen som den kommer, carpe diem på sådant enkelt vis som vi har glömt bort. Koppla av med en ”fika”, vilket underbart ord! Och när solen skiner och temperaturen är ”lagom”, är det dags att grilla, ta en öl och bara sätta sig och njuta. Mer behövs inte. Man säger att 80% av belgarna som åker till Sverige väljer att komma tillbaka för att upptäcka mer. Kanske är det “Vi på Saltkråkan” eller “Pippi Långstrump” som lockar belgare till Sverige. Serierna visades i början av sjuttitalet, barndomssentiment, nyfiken hur Astrid Lindgrens land ser ut. Och språket, jag tycker om ert språk. Om man anstränger sig lite är språket, säkert för flamländare, inget stort problem. Många ord är samma i båda språken. Läs en tidning på flamländska t.ex. och du kan säkert förstå en hel del eller åtminstone gissa dig till av vad som skrivs.

Men vilka är vi? Vi älskar att tälta, att hela tiden vara i naturen med ibland näsan på marken för att inte missa en blomma eller en insekt eller de sagolika små mossorna. Många andra belgare som är förälskade i Sverige hyr ett sommarhus eller har en plan för att upptäcka landet på ett annat sätt, genom kulturreSOR eller liknande. Vi själva dyker varje år in i landets historia och ta små mumsbitar. Ett slott här, en hembygdsgård där, en gruva på förmiddagen och en fika med våfflor på eftermiddagen till exempel. På tal om mat: en arbetskamrat till mig älskar mat så det blir nu en matresa för honom. För vilken härlig och ärlig matkultur ni har! Allt från äpplekakan i Skåne till renstek med hjortronsylt i Norrland.

Så, nu vet ni hur en belgare låter som har förälskat sig i ert land, Sverige...

Räkfrossan med Svenska Klubben

Ett flaggskepp för svensk formgivning och design

Text: Eva
Bartholdson

Med sina stilfulla
och klassiska
möbler och tyger

har Svenskt Tenn varit ett stående inslag i svensk inredning sedan 1924. Vad som startade som en liten tennbutik har i dag växt till ett välrenommerat företag för samtida och historisk formgivning med försäljning både online och i butiken på Strandvägen i Stockholm.

1924 grundar teckningsläraren och tennkonstnären Estrid Ericson från Hjo Svensk Tenn tillsammans med konsthantverkaren Nils Fougstedt som närmsta medarbetare. Till en början var det främst tennföremål som såldes i butiken på Smålandsgatan i Stockholm men efter ett antal år tog Ericsons inredningsintresse över och även möbler blev en del av Svenskt Tenns sortiment. Tre år efter starten flyttar butiken till Strandvägen 5 där Ericson gett arkitekten Uno Åhrén uppdraget att rita inredningen. De funktionalistiska möblerna tillverkades av en av huvudstadens skickligaste möbelsnickare, Hjalmar Jackson. Företaget samarbetade även med formgivare som Anna Petrus och Björn Trägårdh.

Vi i Svenska klubben är glada över att den 28 januari 2020 kunna erbjuda våra medlemmar en presentation av Svenskt Tenns utveckling och dess historia när Per Ahldén som är intendent och curator för Svenskt Tenns arkiv och samlingar kommer hit till oss i Bryssel och berättar om Svenskt Tenn sedan 1924 – Estrid Ericson och Josef Frank

Per berättar om hur allt förändrades 1934 då Estrid Ericson började samarbeta med den österrikiska arkitekten Josef Frank som med sin judiska härkomst lämnat sitt hemland på grund av den ökande antisemitismen. Nu inreddes butiken efter devisen ”Rummets renhet – detaljernas rikedom” med vita väggar, lätta, flyttbara möbler, Franks mönstrade och färgstarka textiler samt belysning utan taklampor. Estrid Ericson ledde företaget fram till 1975 då hon, vid fyllda 81 år, sålde företaget till Kjell och Märta Beijers stiftelse. Hon fortsatte dock som konstnärlig ledare fram till sin död 1981. I dag är det den eleganta och färgstarka inredningsstilen som Ericson och Frank skapade det som personifierar och genomsyrar Svenskt Tenn. Butiken ligger fortfarande kvar på Strandvägen 5 där det numera finns en tesalong som också inhyser Estrid Ericsons kontor.

Vinprovningen med Svenska klubben

Åtta fulla flaskor när vi kom, åtta tomma när vi gick. Vi blev alla fyllda med nya smakupplevelser och information om hur bio och naturviner odlas, framställs och smakar. Tack Ingemar Molander och Olof Nordling för en intressant och god kväll!

Tomten i en jordnöt

Text: Rickard Dahlström

Såja, nu är allt på plats och vi kan se det som att julen är här. Och den är full av blinkande lampor i alla möjliga färger. Vi var några stycken som stod och beundrade den i går eftermiddags och vi var alla överens om att det var den finaste gran vi hittills hade sett. En riktig Walt Disney-gran.

Och de stora två-kilos julostarna är också på plats och rullsyltan och pepparkakorna och dadlar och fikon och jag vet inte vad. Och handlarna var i går flitiga och satte upp gröna girlanger och ett gäng gick runt och satte upp julkransar på lyktstolparna. Nu gör det inte så mycket att det är mörkt. Och i kväll åker min julstjärna upp!

Vi verkar vara överens om att tomten finns om än i oväntade skepnader – jag har inte fått ett enda mejl om att tomten inte finns men några stycken om att han gör det – ett mejl är något förbryllande. Vad tror ni om detta, avsänt från Eva Törnstrand: ”Angående ditt kåseri om jultomten. Att han finns överallt. Så sant. Även i jordnötter. Låter kanske orimligt men det är faktiskt sant.”

Ibland tycker jag att jag är knäpp men Eva ligger också bra till. Men jag håller med, klart att jultomten finns i jordnötter.

Då är Ritva Jonsson något mer tydlig: ”I sin Postilla avslutar Tage Danielsson Stora Ljugdagens predikan med: ”Visst finns tomten! För han är snäll, så han finns. Joho!””

Tage Danielsson hade alltid rätt, han var en sann humanist och ordtrollkarl, säger han att tomten finns för att han är snäll då är det så. Och hade Astrid Lindgren levat hade hon också hållit med oss.

När jag var barn påstod min far alltid att jultomten bodde uppe i Killeberg och det tror jag fortfarande på. Hans finns där men syns inte mer än några timmar på julafton. Det är för att ge sina tomtenissar den där sista energikicken som de behöver innan de ger sig ut i världen för att sprida fred och snällhet.

Ni kommer ihåg Selma Lagerlöfs historia om Gudsfreden, där storbonden ger sig ut för att döda den björn i vars gryt han överlevt vinternatten och då själv blir dödad – på julafton! Där var både Gud och Jultomten närvarande, de är goda vänner, förresten, om det inte är så att de rent av är samma ande?

Och när både de tyska och de engelska och franska trupperna upphörde att skjuta på varandra, gick upp ur skyttegravarna och åt och sjöng tillsammans på julafton, under första världskriget, då var Jultomten där och gick längs fronten. När han lämnade dem nästa morgon började de åter att döda varandra. Gud hade inte tid under de åren men Jultomten gjorde sig besvär och fick freden och snällheten att råda åtminstone en natt.

För många år sedan fick jag ett juleljus i form av en tomte, ni vet ett sådant som man ser på teve hos Pluto och Piff och Puff. Jag har aldrig vågat tända det, även om jag vet att det bara är ett ljus. Tomteansiktet tittar på mig, han finns även i det ljuset. Och i jordnötter.

Fågelskådning med Svenska klubben:

En härlig varm brittsommar dag med framförallt fåglar i kikaren. Andrés Bartal guidade oss genom de fina strövområdena mellan Oud-Heverlee och Sint-Joris-Weert där listan med olika fåglar som vi såg blev lång, t.ex. brun Kärrhök, Kungsfiskare, Rörhöna, Mandarinand, Ägretthäger, Silkeshäger och många fler, Men förutom fåglar kunde ögon och kropp njuta av mycket annat under vandringen. God stärkande lunchpaus med medhavd matsäck i det gröna + en avslutande kall öl i väntan på bussen stillade vår hunger och törst. Det blev en lyckad dag!

David Lagercrantz och Eva Gedin om förläggarens roll för ett framgångsrikt författarskap

Text: Eva Bartholdson

Den 13 november hälsade H.E. bilaterala ambassadören Annika Hahn-Englund författaren David Lagercrantz och Eva Gedin, förläggare på Norstedts, välkomna vid ett frukostmöte på Sveriges ständiga representation vid EU. David Lagercrantz är journalist och beskriver sig själv som en sorts författarskådespelare som lever sig in i andra människors liv för att sedan berätta om dem. Enligt honom behövs förläggaren när författaren skakar. Förlagen blir allt mer inblandade i författarskapet och varje bok växer med förläggarnas synpunkter. Han anser att det är viktigt att ha ett förlag som stöttar och erbjuder en marknadsföringsplan. Eva Gedin kommer inom kort att utses till vd för Norstedts förlag och är ordförande i Svenska Förläggarföreningen.

Svensk litteratur är framgångsrik idag, och framför allt kriminallitteraturen. Aldrig tidigare har så mycket svensk litteratur översatts till andra språk. Enligt Svenska Förläggarföreningen har försäljningen av rättigheter för utgivning av svenska upphovsmäns litterära verk i utlandet mer än tredubblats under de senaste tio åren, och hela den litterära processen påverkas när allt mer svensk litteratur översätts. Enligt uppskattningar är svenskan som litteraturspråk ett av de tio främsta källspråken i världen för översatt litteratur. Den amerikanska tidskriften Publishers Weekly utnämnde Stieg Larsson till årets bästsäljare sedan hans Millennium-svit hade dominerat de amerikanska försäljningslistorna 2010. För första gången slog svensk litteratur igenom med eftertryck på den engelskspråkiga och särskilt den svårarbetade amerikanska marknaden och nådde global bästsäljarstatus. Den inhemska traditionen med socialrealistisk kriminalfiktions i kombination med litterär talang och skickliga förlagsrepresentanter har bidragit till att svensk kriminalfiktions har blivit världslitteratur.

Akademiledamoten Kjell Espmark menar å sin sida att svensk litteratur sedan 1940-talet haft en stor bredd och vitalitet som vida överträffar vad man skulle kunna vänta sig av en befolkning på åtta–nio miljoner. Framgången skulle därmed förklaras av litteraturens höga universella kvalitet. Den har ett starkt brohuvud i Frankrike som bidragit till vidare internationell spridning. Nordister vid Sorbonne, svenska översättare och kulturförmedlare har bidragit till detta. Paris räknas i det här sammanhanget som den litterära världens centrum och därmed blir framgångssagan en längre berättelse som inte bara baseras på kriminalfiktions.

Stieg Larsson dog innan den första boken i Millennium-trilogin hann komma ut. Enligt Eva Gedin, som förlagt Stig Larssons böcker, hade tillsammans med Stieg planerat att ge ut åtta–nio av hans böcker. Det fanns manus till tre böcker och ett påbörjat manus till en fjärde bok. Förlaget beslutade att släppa de böcker Stieg redan hade skrivit. När Eva sedan kontaktade David Lagercrantz och sa ”vi undrar om inte du skulle skriva fortsättningen på Stieg Larssons böcker” skrek David ”ja”, vilket gjorde Eva lite orolig. Eva bad David skriva en synopsis och att respektera Stiegs universum när han skriver fortsättningen. För att klara uppdraget läste David nästan sönder Stiegs böcker och hittade därigenom hans sakliga stil och undersökningsmetoder. Det blir stor uppståndelse när förlaget Norstedts släppte nyheten att David skulle ta över skrivandet och Davids entusiasm övergick nu i skräck, men de 50 utländska förläggarna låg på.

David hade tidigare haft framgångar med bland annat Syndafall i Winslow som handlar om Alan Turing, mannen som skapade datamaskinen och förkortade andra världskriget men som drevs in i döden för att han var alltför annorlunda och Jag är Zlatan Ibrahimović, fotbollsspelaren Zlatan Ibrahimovićs självbiografi som Zlatan skrivit tillsammans med David. Den gavs ut senhösten 2011 på Albert Bonniers Förlag och såldes på en månad i runt 415 000 exemplar.

David skickade in sina första 100 sidor av fjärde boken i Millenium-serien och Eva och förlagskollegor läste under tiden han skrev. Han upplevde vissa personer som lite för stöddiga i boken och därför röker till exempel huvudpersonen Mikael Blomkvist inte längre och whiskeyn har ersatts med vin. Eva Gedin anser att David är lika nördig som Stieg. De använder sig båda av journalistiska undersökningsmetoder och arbetar med samtidsfrågor som de återger i sitt litterära berättande. Davids författarskap har bidragit till att böckernas omfång minskat och tempot har ökat. Han är road av konstruktiv journalistik och tänker fortsätta med detta slags skrivande nu när han slutar med Millenieböckerna. Han menar att vi inte ska blunda för problem, utan försöka lösa dem genom att beskriva hur man kan eller har lyckats lösa dem. David hoppas att Eva ska ha tid att lägga sig i hans författarskap också i framtiden. De framstår onekligen som två personligheter som professionellt sett kompletterar varandra fullt ut.

Källor: Svensk litteraturs spridning i världen av Andreas Hedberg och rapport från Svenska Förläggareföreningen 2019

Välkommen på julgransplundring!

12/1 – 2019 bjuder Svenska klubben och Svenska kyrkan in till julgransplundring. Arrangemanget äger rum i kyrkans lokaler klockan 14.00.

Anmäl dig till:
stefan.bohlin@svenskakyrkan.se

Tomten kommer på besök, vi dansar kring granen och barnen bjuds på varsin godispåse.

KANAL BRUT – Centre Pompidou i Bryssel

Text: Catarina Yates

Som alltid finns det oändligt mycket att se i konstväg i Bryssel, och om man är fascinerad av modern konst, kan jag varmt rekommendera en rundvandring i den f.d. Citroën-fabriken, öppet för allmänheten fram till 19 juni, 2019. Det var alltså år 2015 som regionen « Bruxelles Capitale » förvärvade Citroëns garage som dominerar Place de l'Yser i centrala Bryssel, ett stenkast från kanalen. I samverkan med Centre Pompidou upkom idén att transformera garaget till ett nytt konstcentrum i Bryssel, varför man lancerade en arkitekttävling, vars vinnare utropades i mars 2018. När bilaktiviteterna upphörde i april, 2018 fick man äntligen ockupera byggnaden, detta knappt 2 veckor före invigningen av det provisoriska moderna museet.

Det forna Citroëngaraget imponerar ännu idag tack vare den spektakulära byggnadens storlek som ger intryck av ett palats bestående av glas, stål och betong och vars avrundade fasad dominerar Place de l'Yser. Det var i början av 1930-talet som André Citroën förvärvade tomten som för honom var den ideala platsen för hans nya fabrik och som under en lång period förblev en av de största i Europa. I samverkan med den franske arkitekten, Maurice-Jacques Ravazé, och de belgiska, Alexis Dumont och Marcel Van Goethem, ritades ett för tiden modernt komplex, 16500 kvadratmeter stort, och 12 meter högt. Här tillverkades bilarna som sedan ställdes ut i bottenplanens showroom. Under andra världskriget ockuperades garaget av tyskarna och senare utökades fabriken yta genom att bygga till två våningar ovanför utställningslokalen på gatuplan.

Förutom att åtnjuta högst varierande konstarter, t.ex. en gigantisk konstruktion/skulptur av Tinguely i entréhallen och flera skulpturer av Calder, är det fascinerande att vandra omkring och se var bilarna tillverkades, också att få en inblick i arbetarnas dagliga liv, ty det bör påpekas att André Citroën var ytterst mån om sina anställdas välmående. Här fanns stora omklädningsrum, duschkabiner, och tillgång till barnavård och läkarmottagning, en något för tiden sällsynt situation för fabriksarbetare. Jag rekommenderar att man klär sig varmt under vinterperioden trots att man erhåller filtar vid ingången, och detta är också en spännande utflykt för barn. Ta tid, ty detta är inte en utställning man kan se på endast 2 timmar! Först i början av 2023 beräknas det nya kulturcentrum öppna. Passa därför på att gå dit innan det stängs den 19e juni 2019.

Slutligen lite information om André Citroën, född 1878, död i Paris 1935. Citroën var fransk industriman och grundläggare av bilmärket Citroën. 1913 igångsatte han tillverkningen av en speciell kuggtyp som gav säkrare kuggjul. Det var först 1919 som han förvandlade sin ammunitionsfabrik till bilfabrik (den första i Europa), och började montera bilar på löpande band. Den första framhjulsdrivna bilen tillkom 1934.

Idag tillverkas fortfarande Citroënbilarna men har fallit under Peugeotkoncernens ledning.

Grupporträtt av FRANS HALS på Musées Royaux des Beaux-Arts i Bryssel

Text: Catarina Yates

I skrivande stund har ovanstående utställningen inte ännu börjat, men jag har valt att berätta om Frans Hals eftersom ett flertal av hans familjeporträtt kommer att visas i samband med National Museets utställningen “Dutch Spring” fram till 19 maj 2019. Det handlar framför allt om ett stort porträtt av familjen Van Campen som visas för först gången sedan 200 år tidigare, uppdelat i tre fragment och nyligen restaurerad.

Frans Hals, född ca 1580 i Antwerpen, död 1666 i Haarlem, blev snabbt den mest framstående elev till Karel Van Mander och anses vara en av de stora personligheterna inom den holländska målarkonsten. Hans porträttgalleri som omfattar alla samhällsklasser ger en synnerligen livfull bild av ett starkt och livslustigt Holland. Karaktäristiskt är hans djärva måleriska touche som stundom har en impressionistisk frihet. Från 1630-talet tog han även intryck av Rembrandt och lade då större vikt vid kompositionen av sina målningar än tidigare; Men trots detta står Frans Hals sällsynt fri från påverkningar och utvecklade en helt personlig målarteknik. Han ägde en för tiden ovanlig förmåga att med humor fånga det snabbt förbiglidande ögonblicket i mimiken vilket han gjort i närgångna skildringar av sina modeller.

Frans Hals levde store delen av sitt liv Haarlem och på grund av dålig ekonomi åtnjöt han statligt understöd. 1610 inträdde han i Lukasgillet vars ledare han blev 1644. De tidigaste verken man känner till är daterade ca 1610 då Hals var i 30 års åldern. Först 1616 fick han sin första stora beställning, en gruppmaalning (skyttetavla). De flesta av Frans Hals gruppporträtt, totalt 8 stycken, finns i Frans Hals museet i Haarlem.

Från och med 1654 försämrades Frans Hals liv avsevärt, hans bohag beslagtogs på grund av skulder varför han begärde understöd av Haarlems kommunalnämnd. Det är tragiskt att denne framstående konstnären blev tvungen att avsluta sitt långa liv i stadens fattighus. Två av hans mest kända gruppporträtt skapades där, ålderdomsverken av de kvinnliga och de manliga medlemmarna i fattighusets styrelse – båda tavlorna visar Frans Hals skickliga målarteknik och hans psykologiska inblick i människans personlighet. Frans Hals avled 1666 i Haarlem.

Frans Hals verk finns representerade i otaliga internationella museer varav Stockholms National Museum – porträttet av “Daniel von Aken spelande fiol”.

Julhälsning från Svenskar i världen:

Hej svenskar i Bryssel

Hoppas allt är bra med er! Det har blivit dags att summera året som gått, och vi kan glatt konstatera att det minst sagt har varit händelserikt.

Arbetet med att förtydliga och modernisera Svenskar i Världens roll har tagit form. Efter samtal med såväl små som stora företag och organisationer har behovet av att ge särskilt stöd åt gruppen medföljande blivit alltmer uppenbart. Vi har därför ökat vårt fokus på företagens medföljande genom att ta fram två skräddarsydda program.

I det första programmet kan vi erbjuda medföljande ett syfte och nätverk under utlandsposteringen. Det andra programmet ger dem möjlighet att fortsätta bygga på sitt CV när de väl kommit hem i väntan på jobb. Vi kan även fånga upp internationella medföljande som behöver komma in i det svenska samhället.

Parallellt med detta arbete fortsätter vi vårt vanliga stöd åt svenskar som flyttar utomlands, bor utomlands eller flyttar hem. Här spelar vårt påverkansarbete en central roll. I år har vi bidragit med inspel till den statliga garantipensionsutredningen och E-hälsomyndighetens remiss om hantering av svenska och europeiska e-recept. Därtill har vi skrivit till Utrikesministern (och fått svar) för alla 150 000 svenskars räkning som bor i USA med anledning av att den mobila passenhetsen tagits ur bruk. Därutöver drev vi en informationskampanj inför EU-valet och vi har gjort vårt bästa för att informera om alla turer gällande brexit.

Årets svensk i världen blev dåvarande EU-kommissionär Cecilia Malmström. Hon förärades utmärkelsen utifrån sitt enastående arbete med den tunga och viktiga handelsportföljen. I sitt tacktal konstaterade hon att det var första och troligtvis sista gången som hon fick ta emot samma pris som Zlatan har tagit emot.

Vi kan lova att SVIV inte kommer att slå av på takten under nästa år – tvärt om! För utöver att programmen för de medföljande rullar ut ska vi sjösätta ett antal projekt med koppling till hemvändande svenskar, internationella studier och svenskt ledarskap. Förhoppningsvis drar vi också igång ett spännande mentorskapsprogram.

Det är en ynnest att få driva den här verksamheten framåt i samarbete med såväl stora som små företag och organisationer verksamma i Sverige och utomlands. Tillsammans bidrar vi till att öka den viktiga internationella kompetensen, något som gynnar den enskilde individen, det svenska näringslivet och samhället i stort.

Avslutningsvis vill vi å styrelsens och kansliets vägnar tacka för ett givande år, och vi ser fram emot att fördjupa vårt samarbete under 2020.

Med önskan om en fin Lucia, en God Jul och ett Gott Nytt År!

Louise Svanberg & Cecilia Borglin

Tack för att du läst E-Bladet!

Vad roligt att du är medlem i Svenska Klubben här i Belgien.

Vi har haft en hel del roliga aktiviteter detta år samt fler roliga uppkommande aktiviteter kommer under 2020. Bland annat är julgransplundringen 12/1 inbokad, samt 28/1 då svenskt tenn kommer till Bryssel.

Har du inte betalat medlemsavgiften för i år? Då kan du om du vill fortsätta att vara medlem i Svenska Klubben, vänligen betala 45 € till vårt konto BE53 9530 2419 0553 (CTBKBEBX). Glöm inte att ange ditt namn.

Har du frågor skicka gärna ett mejl till medlem@svenskaklubben.be.

Vänliga hälsningar

Styrelsen